

Sygn. akt II Ca 99/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSO Paweł Hochman
Sędziowie	SSO Jarosław Gołębiowski SSO Dariusz Mizera (spr.)
Protokolant	Paulina Neyman

po rozpoznaniu w dniu 26 lutego 2015 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie sprawy z powództwa C. R.

przeciwko T. Ł.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb.

z dnia 4 kwietnia 2014 roku, sygn. akt I C 1592/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie pierwszym sentencji w ten sposób, że:

1. zasądza od pozwanego T. Ł. na rzecz powoda C. R. następujące należności:

a) kwotę 12.983,00 (dwanaście tysięcy dziewięćset osiemdziesiąt trzy) złotych z ustawowymi odsetkami od kwoty 11.183,00 złote od dnia 01 maja 2013 roku do dnia zapłaty;

b) odsetki ustawowe od kwoty 4.528,00 (cztery tysiące pięćset dwadzieścia osiem) złotych od dnia 01 stycznia 2010 roku do dnia 21 września 2012 roku;

c) odsetki ustawowe od kwoty 2.388,00 (dwa tysiące trzysta osiemdziesiąt osiem) złotych od dnia 01 września 2010 roku do dnia 21 września 2012 roku;

d) odsetki ustawowe od kwoty 1.427,00 (jeden tysiąc czterysta dwadzieścia siedem) złotych od dnia 11 grudnia 2010 roku do dnia 21 września 2012 roku;

e) odsetki ustawowe od kwoty 2.410,00 (dwa tysiące czterysta dziesięć) złotych od dnia 01 kwietnia 2011 roku do dnia 21 września 2012 roku;

f) **odsetki ustawowe od kwoty 700,00 (siedemset) złotych od dnia 11 marca 2011 roku do dnia 21 września 2012 roku;**

2. **oddala powództwo w pozostałej części;**

II. **oddala apelację w pozostałym zakresie;**

III. **nie obciąża powoda obowiązkiem zwrotu na rzecz pozwanego kosztów procesu za instancję odwoławczą.**

Sygn. akt II Ca 99/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 04 kwietnia 2014 r. Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. po rozpoznaniu sprawy z powództwa C. R. przeciwko T. Ł. o zapłatę

1. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 12 983 złote z ustawowymi odsetkami:

a. w zakresie kwoty 4 258 złotych od dnia 01 stycznia 2010 r. do dnia zapłaty,

b. w zakresie kwoty 2 388 złotych od dnia 01 września 2010 r. do dnia zapłaty,

c. w zakresie kwoty 1 427 złotych od dnia 11 grudnia 2010 r. do dnia zapłaty.

d. w zakresie kwoty 2 410 złotych od dnia 01 kwietnia 2011 r. do dnia zapłaty,

e. w zakresie kwoty 700 złotych od dnia 11 marca 2011 r. do dnia zapłaty.

f. w zakresie kwoty 1 800 osiemset złotych od dnia 21 listopada 2011 r. do dnia zapłaty,

2. nakazał pobrać na rzecz Skarbu Państwa - Kasy Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. od pozwanego T. Ł. kwotę 650 złotych tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej od pozwu od uiszczenia której powód został zwolniony.

Podstawę powyższego rozstrzygnięcia stanowiły przytoczone poniżej ustalenia i zarazem rozważania Sądu Rejonowego:

C. R. w okresie od dnia 1 września 2008 roku do dnia 4 marca 2011 roku był pracownikiem spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P..

Porozumienie stron z dnia 01.08.2009 r. w sprawie zmiany treści umowy o pracę na czas określony z dnia 1 września 2008 r. podpisanej przez C. R. wskazuje T. Ł. jako prezesa spółki.

Wyrokiem z dnia 30 października 2012 roku Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim w sprawie IV P 340/11 o wynagrodzenie zasądził od pozwanego (...) Sp. z o.o. wP. na rzecz powoda C. R. w punkcie pierwszym wyroku kwoty:

a. 4.258,00 zł tytułem wynagrodzenia z ustawowymi odsetkami od dnia 1 stycznia 2010 roku do dnia zapłaty,

b. 2.388.00 zł tytułem wynagrodzenia z ustawowymi odsetkami od dnia 1 września 2010 roku do dnia zapłaty;

c. 1.427,00 zł tytułem wynagrodzenia z ustawowymi odsetkami od dnia 11 grudnia 2010 roku do dnia zapłaty;

d. 2.410,00 zł tytułem wynagrodzenia z ustawowymi odsetkami od dnia 1 kwietnia 2011 roku do dnia zapłaty;

c. 700,00 zł tytułem wynagrodzenia z ustawowymi odsetkami od dnia 11 marca 2011 roku do dnia zapłaty;

oraz w punkcie drugim wyroku zasądził od pozwanego (...) Sp. z o.o. w P. na rzecz powoda C. R. kwotę 1.800,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 28 listopada 2012 r. nadano wyrokowi z dnia 30 października 2012 r. rygor natychmiastowej wykonalności w punkcie pierwszym i drugim wyroku.

Postanowieniem z dnia 28 lutego 2013 r. postępowanie egzekucyjne prowadzone w sprawie Km 4221/12 przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Piotrkowie Tryb. S. S. zostało umorzone wobec bezskuteczności egzekucji. W uzasadnieniu postanowienia Komornik Sądowy wskazał, iż egzekucja z ruchomości, wierzytelności i kont bankowych dłużnika okazała się bezskuteczna.

Wyrokiem z dnia 30 stycznia 2014 r. wydanym w sprawie II K 198/13 Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. uznał oskarżonego T. Ł. za winnego tego, że w okresie od 16 marca 2012 r. do 30 stycznia 2014 roku w P. wykonując czynności w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych, jako prezes (...) Sp. z o.o. w P., będąc zobowiązany orzeczeniami Sądu Pracy oraz ugodami zawartymi przed Sądem Pracy, do zapłaty wynagrodzenia za pracę i innych świadczeń ze stosunku pracy, obowiązku tego nie wykonał, czym działał na szkodę m.in. pracownika C. R. nie wykonując wyroku z dnia 30 października 2012 r., sygn. IV P 340/11. Wyrok nie jest prawomocny.

(...) sp. z o.o. w P. są M. Ł. oraz T. Ł.. Zarząd składa się z jednego członka. Prezesem zarządu jest T. Ł.. Spółka nie posiada ustanowionych prokurentów.

Pismem z dnia 20 kwietnia 2013 r., doręczonym w dniu 23 kwietnia 2013 r. C. R. wezwał T. Ł. do zapłaty kwoty 12.983 zł w terminie 3 dni od otrzymania wezwania.

Sąd odmówił wiary zeznaniom pozwanego w części dotyczącej liczby członków zarządu spółki, jako pozostające w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie.

Mając takie ustalenia Sąd zważył, iż powództwo zasługuje na uwzględnienie w całości.

Zgodnie z art. 299 § 1 ksh jeżeli egzekucja przeciwko spółce okazała się bezskuteczna, członkowie zarządu odpowiadają solidarnie za jej zobowiązania.

Odpowiedzialność członków zarządu z art. 299 ksh jest odpowiedzialnością osobistą, subsydiarną wobec spółki, tzn. zależną od bezskuteczności egzekucji z majątku spółki. Jednocześnie odpowiedzialność ta nie jest ograniczona kwotowo. Odpowiedzialność członków zarządu między sobą ma jednocześnie charakter solidarny - brak jest natomiast solidarności pomiędzy odpowiedzialnym członkiem zarządu a spółką.

Członkowie zarządu ponoszą na podstawie art. 299 ksh odpowiedzialność odszkodowawczą ex delicto (por. uchwała 7 sędziów SN z 7 listopada 2008 r., III CZP 72/08, OSNC 2009, nr 2, poz. 20). Odpowiedzialność członków zarządu spółki z o.o. ma charakter sankcji za prowadzące do bezskuteczności egzekucji przeciwko spółce nieprawidłowości w kierowaniu jej sprawami. Wyrazem tych nieprawidłowości jest niezłożenie we właściwym czasie wniosku o ogłoszenie upadłości lub wszczęcie postępowania zapobiegającego upadłości. Specyfika tego rodzaju odpowiedzialności odszkodowawczej przejawia się w tym, że wierzyciel, który nie wyegzekwował swojej wierzytelności od spółki, nie musi na zasadach ogólnych dowodzić wysokości doznanej wskutek tego szkody. Wystarczające będzie przedłożenie tytułu egzekucyjnego stwierdzającego istnienie zobowiązania spółki (por. uchwała SN z 15 czerwca 1999 r., III CZP 10/99, OSNC 1999 nr 12, poz. 203) oraz wykazanie, że egzekucja wobec spółki okazała się bezskuteczna. Na tle 299 ksh istnieje domniemanie na rzecz wierzyciela poniesienia szkody w wysokości niewyegzekwowanej wobec spółki wierzytelności oraz związek przyczynowy między szkodą wierzyciela a niezłożeniem we właściwym czasie przez członka zarządu wniosku o ogłoszenie upadłości oraz zawinienie przez członka zarządu niezgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości (por. wyroki SN: z 21 lutego 2002 r., IV CKN 793/00, OSNC 2003, nr 2, poz. 22; z 14 lutego 2003 r., IV CKN 1779/00, OSNC 2004, nr 5, poz. 76; z dnia 12 kwietnia 2012 r., II CSK 390/11, LRX nr 1211143 oraz uchwałę SN z 28 lutego 2008 r., III CZP 143/07). Na wierzycielu spoczywa natomiast na ciężar dowodu bezskuteczności

egzekucji wierzytelności przeciwko spółce. Przyjmuje się, iż zobowiązanie musi być stwierdzone tytułem egzekucyjnym wydanym przeciwko spółce z o.o. (por. wyrok SN z 21.10.2003 r., I CK 160/02, MoP 2003, Nr 23, s. (...)).

Pozwany był i jest jedynym członkiem zarządu (...) Sp. z o.o. w P.W niniejszej sprawie przesłanka bezskuteczności egzekucji jest spełniona. Prowadzone z wniosku powoda postępowanie egzekucyjne wobec spółki zostało postanowieniem z dnia 28 lutego 2013 r. umorzone, z uwagi na jego bezskuteczność. Komornik sądowy ustalił, iż brak jest majątku dłużnej spółki, który umożliwiłby kontynuowanie postępowania i zaspokojenie zgłoszonej wierzytelności. Spełnione jest również istnienie niezaspokojonej wierzytelności powoda stwierdzonej wyrokiem z dnia 30 października 2012 r. Tym samym spełnione zostały określone w § 1 art. 299 ksh przesłanki odpowiedzialności członka zarządu za zobowiązania spółki.

Zgodnie z art. 299 § 2 ksh podmiot odpowiedzialny może uwolnić się od osobistej odpowiedzialności jeśli wykaże, iż że we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub wszczęto postępowanie układowe, albo że niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości oraz nie wszczęcie postępowania układowego nastąpiło nie z jego winy, albo że pomimo niezgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości oraz nie wszczęcia postępowania układowego wierzyciel nie poniósł szkody. Ciężar dowodu istnienia wskazanych okoliczności spoczywa jednak na pozwanym.

W niniejszej sprawie pozwany nie udowodnił okoliczności wyłączających jego odpowiedzialność.

Sąd na podstawie art. 299 kpc w zw. z 302 kpc pominął dowód z przesłuchania stron. Sąd miał przy tym na uwadze, że strony nie zgłaszały wniosków w zakresie przesłuchania, natomiast Sąd za pomocą innych środków dowodowych jest w stanie wyrobić przekonanie co do stanu faktycznego i zgłoszonych przez strony żądań, natomiast pominięcie dowodu z przesłuchania stron nie wpłynie na wynik sprawy, rozumiany jako wyjaśnienie wszystkich istotnych i spornych okoliczności.

Wobec powyższego Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 12.983 złote z ustawowymi odsetkami: w zakresie kwoty 4.258 złotych od dnia 01 stycznia 2010 r. do dnia zapłaty, w zakresie kwoty 2.388 złotych od dnia 01 września 2010 r. do dnia zapłaty, w zakresie kwoty 1.427 złotych od dnia 11 grudnia 2010 r. do dnia zapłaty, w zakresie kwoty 2.410 złotych od dnia 01 kwietnia 2011 r. do dnia zapłaty, w zakresie kwoty 700 złotych od dnia 1 marca 2011 r. do dnia zapłaty, w zakresie kwoty 1.800 osiemset złotych od dnia 21 listopada 2011 r. do dnia zapłaty.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. zgodnie z żądaniem pozwu, przyjmując jako dzień wymagalności poszczególnych kwot terminy wskazane wyrokiem Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 30 października 2012 r. w sprawie IV P 340/11.

Sąd nie uwzględnił wniosku o nadanie klauzuli wykonalności na podstawie art. 333 § 3 k.p.c., na podstawie którego Sąd może również na wniosek nadać wyrokowi nadającemu się do wykonania w drodze egzekucji rygor natychmiastowej wykonalności, gdyby opóźnienie uniemożliwiało lub znacznie utrudniało wykonanie wyroku albo narażało powoda na szkodę. Powód nie wykazał, na czym miałyby polegać jego szkoda.

W pkt II wyroku na podstawie art. 83 § 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010 roku, Nr 90, poz. 594, tj. z późn. zm.) rozstrzygnięto o poniesionych przez Skarb Państwa tymczasowo w toku postępowania kosztach sądowych. Zgodnie z treścią przepisu art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach w sprawach cywilnych kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąża przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. Kierując się powyższymi regulacjami, a nadto przepisem art. 98 k.p.c., Sąd obciążył pozwanego T. Ł. obowiązkiem uiszczenia na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. kwoty 650 zł tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej od pozwu od uiszczenia której powód został zwolniony.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany zaskarżając go w całości, zarzucając mu naruszenie:

I. przepisu prawa materialnego tj. art. 299 §2 ustawy - kodeks spółek handlowych, poprzez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, polegające na uznaniu przez Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb., że pozwany nie wykazał przesłanek egzonerycyjnych tj.: że pozwany nie zgłosił wniosku o ogłoszenie upadłości we właściwym terminie,

II. przepisów postępowania cywilnego, których uchybienie miało istotny wpływ na wynik sprawy, a to:

art. 233 § 1 k.p.c. poprzez:

- dokonanie przez Sąd I instancji oceny wiarygodności i mocy dowodów w oparciu o nieszczęstronnie rozpoznany materiał dowodowy, a w szczególności oparcie się na subiektywnych i stronniczych zeznaniach powoda, w momencie, gdy Sąd winien był wziąć pod uwagę zeznania pozwanego i ewentualnie wypowiedzieć się dlaczego dał im wiarę lub nie, a zatem również zróżnicowaną wiedzę w powyższym zakresie obu stron.

- wybiórcze potraktowanie wiarygodności treści zeznań pozwanego,

Biorąc pod uwagę powyższe apelujący wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania przed Sądem I i II instancji w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Względnie o uchylenie wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim w całości i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu sądowi rozstrzygnięcie o kosztach sądowych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jedynie w nieznacznej części jest zasadna.

Na wstępie należy przypomnieć, iż postępowanie apelacyjne zostało tak ukształtowane, iż Sąd II instancji jest sądem merytorycznym, a nie tylko kontrolnym. Skoro zatem istotą postępowania apelacyjnego jest merytoryczne sądenie sprawy to sąd II instancji ma nie tylko uprawnienie ale wręcz obowiązek rozważenia na nowo całego zebranego materiału dowodowego oraz dokonania jego własnej, samodzielnej i swobodnej oceny w tym oceny dowodów zgromadzonych w postępowaniu przed obu sądami. (por. postanowienie SN z 8 kwietnia 2011r. II CSK 474/10).

Przy czym należy mieć na względzie, iż Sąd II instancji orzekając w granicach zaskarżenia jest związany zarzutami naruszenia prawa procesowego natomiast z urzędu bierze pod uwagę naruszenia prawa materialnego i może dokonać odmiennych ustaleń lub uzupełnić ustalenia faktyczne dysponując także materiałem dowodowym zgromadzonym przez Sąd I instancji.

Sąd Okręgowy dodatkowo ustalił:

W dniu 21-09-2012 pozwany jako Prezes Zarządu Spółki (...) wystąpił do Sądu Rejonowego - Sądu Gospodarczego w Piotrkowie Trybunalskim z wnioskiem o ogłoszenie upadłości Spółki. Sprawa została zarejestrowana pod numerem V GU 28/12.

Z załączonych do akt sprawy informacji sporządzonych przez pozwanego wynikało, iż strata bilansowa znacznie przekraczała majątek Spółki. Firma praktycznie nie dysponowała już żadnym majątkiem. Zarządzeniem z dnia 07 stycznia 2013r. Sąd Rejonowy - Sąd Gospodarczy w Piotrkowie Trybunalskim zarządził zwrot wniosku złożonego przez pozwanego o ogłoszenie upadłości Spółki (...) wobec jego nieuzupełnienia przez pozwanego w zakreślonym przez przewodniczącego terminie. Zarządzenie to uprawomocniło się nie będąc zaskarżone.

Dowód: - uzupełnienie wniosku k.7, bilans i informacja dodatkowa k. 8-11, zarządzenie z dnia 7 stycznia 2013r. k. 35-36 akt V GU 28/12 SR w Piotrkowie Tryb.

Dodatkowe ustalenia zostały w istocie poczynione na podstawie dokumentów zgromadzonych w sprawie V U 28/12 SR w Piotrkowie Tryb. i są bezsporne.

Rozważając w dalszej kolejności podniesione przez pozwanego w apelacji zarzuty stwierdzić należy podniesiony zarzut naruszenia prawa procesowego, a mianowicie art. 233 § 1 k.p.c. jest bezzasadny. Zgodnie z treścią tego przepisu Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów wg własnego przekonania na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. W orzecznictwie przyjmuje się, że zarzut obrazy przepisu art. 233 § 1 k.p.c. nie może polegać jedynie na zaprezentowaniu własnych, korzystnych dla skarżącego ustaleń stanu faktycznego, dokonanych na podstawie własnej, korzystnej dla skarżącego oceny materiału dowodowego. Jeżeli z określonego materiału dowodowego sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów i musi się ostać choćby w równym stopniu, na podstawie tego materiału dowodowego, dawały się wysnuć wnioski odmienne. (por. postanowienie SN z 10.01.2002r. II CKN 572/99 baza Legalis, wyrok SN z 27.09.2002r. II CKN 817/00 baza Legalis). Zarzut ten w realiach niniejszej sprawy – co wyżej podkreślono - jest bezzasadny.

Nie polega bowiem na prawdzie, iż Sąd oparł się na subiektywnych i stronniczych zeznaniach powoda i Sąd powinien wziąć pod uwagę zeznania pozwanego albowiem ani powód ani pozwany po pierwsze nie wnioskowali o dopuszczenie dowodu z zeznań stron po drugie nie zeznawali w sprawie. Zatem nie doszło do naruszenia tego przepisu w sposób, który zarzuca pozwany.

Sąd Rejonowy natomiast naruszył art. 299 ksh aczkolwiek nie w sposób przedstawiony przez pozwanego. Powód bowiem wykazał, iż posiada wierzycelność wobec Spółki stwierdzoną tytułem wykonawczym wykazał, że egzekucja tej wierzycelności wobec Spółki okazała się bezskuteczna. Pozwany natomiast nie obalił domniemania z art. 299 § 2 ksh gdyż nie wskazał, iż zaistniały okoliczności, o których mowa w tym przepisie. Aby skutecznie uwolnić się od odpowiedzialności określonej w tym przepisie pozwany musiałby wykazać, iż we właściwym czasie zgłosił wniosek o ogłoszenie upadłości lub wszczął postępowanie układowe albo też, że niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewszczęcie postępowania układowego nastąpiło nie z jego winy albo, że pomimo niezgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości oraz nie wszczęcia postępowania układowego wierzyciel nie poniósł szkody. Słusznie Sąd Rejonowy podkreśla, iż ciężar dowodzenia wszelkich tych okoliczności spoczywa na pozwanym. Pozwany co prawda złożył wniosek o ogłoszenie upadłości który został zarejestrowany w Sądzie Rejonowym w Piotrkowie Tryb. pod nr V GU 28/12 jednakże został on prawomocny zwrócony. W tym stanie rzeczy wniosek taki nie może wywierać skutków prawnych bowiem taka sytuacja każe go traktować tak jakby nigdy nie został złożony. Skuteczne powołanie się z kolei na przesłankę braku szkody wymaga wykazania przez pozwanego, iż stopień zaspokojenia wierzyciela byłby identycznych także w sytuacji zgłoszenia we właściwym czasie wniosku o ogłoszenie upadłości. Z tym jednak zastrzeżeniem - co było podniesione wyżej - iż ciężar udowodnienia tych okoliczności spoczywa na pozwanym. W przedmiotowej sprawie pozwany żadnych wniosków dowodowych na tę okoliczność nie zgłosił i okoliczności tej tak naprawdę nie dowodził .

Do naruszenia art. 299 ksh doszło natomiast przy określaniu wysokości szkody przez Sąd I instancji należy bowiem zauważyć, iż konstrukcja wyroku Sądu Rejonowego nie jest właściwa. Sąd Rejonowy tak naprawdę orzekając zgodnie z pozwem powielił niejako wyrok Sądu Rejonowego - Sądu Pracy wskazując, iż szkoda jakiej doznał powód stanowi całą należność wraz z odsetkami i kosztami należnymi od dnia ich wymagalności do dnia zapłaty. Taka konstrukcja wyroku nie jest prawidłowa. Należy bowiem przypomnieć, iż z zasady przyjmuje się w orzecznictwie, że odpowiedzialność członków zarządu nie ogranicza się tylko do niewyegzekwowanych wierzycelności i ich wysokości lecz obejmuje także odsetki za opóźnienie w zapłacie należności będącej przedmiotem bezskutecznej egzekucji czy też powstałe koszty. Sąd Najwyższy wprost wyjaśnił, iż nie wyegzekwowane odsetki za zwłokę w zapłacie objętej tytułem wykonawczym należności mogą być objęte odszkodowaniem dochodzonym na podstawie art. 298 Kodeksu handlowego (art. 299 ksh) powinny być jednak zsumowane i wyrażone kwotowo. Poza tym odsetki od zobowiązania pieniężnego należnego od Spółki mogą być liczone do chwili powstania roszczenia odszkodowawczego to jest do chwili kiedy egzekucja przeciwko spółce była bezskuteczna. (por. uzasadnienie wyroku SN z 21 lutego 2002r. IV CKN 793/00, OSNC z 2002r. nr 2 poz.22)

Przyjmuje się także, iż bezskuteczność egzekucji przeciwko Spółce może być dowodzona różnymi środkami dowodowymi nie musi to być konieczne postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego. W ocenie Sądu

dokumentacja złożona w postępowaniu upadłościowym przez pozwanego wskazuje, iż już wtedy egzekucja wobec Spółki mogła okazać się bezskuteczna a zatem z tą chwilą należy przyjąć, iż powstało roszczenie odszkodowawcze powoda przeciwko pozwanemu. Jako datę pewną należy potraktować w tym zakresie dzień złożenia do Sądu wniosku o ogłoszenie upadłości który został następnie prawomocnie zwrócony. Już wtedy bowiem nie było szansy na skuteczne wyegzekwowanie należności.

Powstanie roszczenia odszkodowawczego umożliwiła zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda odsetek od kwot poszczególnych należności od ich wymagalności do dnia 21 września 2012 roku to jest do dnia złożenia takiego wniosku o ogłoszenie upadłości z wykazaniem stanu majątkowego.

W skład szkody powoda, która podlega zasądzeniu od pozwanego wchodzi obok należności głównej zasądzonej wyrokiem Sądu Rejonowego - Sądu Pracy w Piotrkowie Trybunalskim oraz należności odsetkowych od dnia wymagalności poszczególnych wynagrodzeń do dnia 21 września 2012 roku także należności z tytułu kosztów. Od tak określonych należności głównych dalsze odsetki mogą być zasądzone dopiero od formalnego wezwania pozwanego do zapłaty. Przyjmuje się bowiem, iż termin spełnienia świadczenia odszkodowawczego przewidzianego w art. 299 ksh nie jest oznaczony i nie wynika z właściwości zobowiązania stąd świadczenie to powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu członka zarządu spółki z o.o. do jego wykonania zgodnie z prawem tj. art. 455 k.c. Pozwany został wezwany do zapłaty w dniu 23 kwietnia 2013r. zatem odsetki od należności głównej należało zasądzić przy uwzględnieniu tygodniowego terminu na uiszczenie należności tj. od 1 maja 2013r.

Sąd Rejonowy zasądzając bezkrytycznie całą należność z odsetkami nie dostrzegł, że w skład dochodzonego przez powoda roszczenia wchodzi także kwota 1.800 zł stanowiąca zwrot kosztów procesu. Sąd Rejonowy od powyższej kwoty zgodnie z pozwem zasądził odsetki od dnia 01 listopada 2012 do dnia zapłaty. Rozstrzygnięcie w tym zakresie jest jednak błędne. Nie ulega wątpliwości, iż koszty procesu składają się na szkodę jakiej doznał powód. Niemniej jednak w stosunku do tych kosztów nie może znaleźć zastosowania art. 481 k.c. . Publicznoprawna natura kosztów procesu nie zmienia faktu, iż wierzytelność z ich tytułu może znaleźć się w obrocie prywatnoprawnym. Podlega wówczas jego rygorom z wyłączeniem tych, których zastosowanie podważałoby naturę i funkcję kosztów procesu. Nie mogą być naruszone w szczególności przepisy zakazujące po uprawomocnieniu się orzeczenia o kosztach modyfikacji ich wysokości. Zakaz modyfikacji obejmuje oczywiście również doliczanie odsetek oraz ewentualną waloryzację gdyż w tym zakresie natura kosztów i ich normatywny kształt nie pozwalają na uzupełnienie obowiązującego uregulowania przepisami prawa prywatnego. (uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z 20 maja 2011r. III CZP 16/11, OSNC z 2012r. nr 1 poz. 3, uchwała SN z 10 lutego 1995r. III CZP 8/95 OSNC z 1995r. nr 6 poz. 88).

Reasumując na podstawie art. 386§ 1 k.p.c. należało dokonać korekty zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty należności głównej w wysokości 12.938 zł z odsetkami ustawowymi od kwoty 11.183 zł (tj. kwoty 12.938 zł pomniejszonej o koszty procesu) od dnia 1 maja 2013r. do dnia zapłaty oraz odsetek ustawowych od poszczególnych kwot od dnia ich wymagalności do dnia 21 września 2012r. oraz oddalenie powództwa w pozostałym zakresie.

Dalej idąca apelacja podlegała oddaleniu jako bezzasadna, a to na podstawie art. 385 k.p.c.

Z uwagi na fakt , iż pozwany częściowo wygrał sprawę w postępowaniu apelacyjnym Sąd na podstawie art. 102 k.p.c. postanowił nie obciążać powoda obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanego uwzględniając charakter sprawy oraz sytuację powoda który do chwili obecnej nie odzyskał swoich należności pracowniczych.